EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel, 10.03.1998
KOM(1998) 88 lopull.

98/ 0062 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUKSEKSI (EY)

lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä

(kodifioitu toisinto)

(komission esittämä)

PERUSTELUT

1. Osana "kansalaisten Eurooppaa" komissio pitää tärkeänä yhteisön oikeuden yksinkertaistamista ja selventämistä, jotta kansalaiset voisivat paremmin hyödyntää ja ymmärtää sitä ja saisivat näin uusia mahdollisuuksia ja erityisiä oikeuksia, joihin he voisivat vedota.

   Kyseistä tavoitetta ei voi saavuttaa niin kauan kuin on olemassa hyvin suuri määrä säännöksiä, joita on muutettu useita kertoja ja usein huomattavastikin ja jotka on siroteltu osittain alkuperäiseen säädökseen ja osittain myöhempiin muutossäädöksiin. Suureen määrään säädöksiä kohdistuva tutkimus- ja vertailutyö on sen vuoksi tarpeen voimassa olevien säännösten selville saamiseksi.

   Tästä syystä yhteisön oikeuden selvyys ja avoimuus riippuu myös sellaisten säädösten kodifioinnista, joita on muutettu usein.

2. Komissio on 1 päivänä huhtikuuta 1987 tekemällään päätöksellä antanut yksiköilleen ohjeet toteuttaa säädösten virallinen kodifiointi viimeistään sen jälkeen, kun niitä on muutettu kymmenennen kerran. Lisäksi komissio on korostanut sitä, että tämä on vähimmäissääntö, sillä yhteisön oikeuden selvyyden ja ymmärrettävyyden edistämiseksi yksiköiden olisi pyrittävä kodifioimaan niiden vastuulla olevat tekstit mahdollisimman lyhyin väliajoin.

3. Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan Edinburghin huippukokouksessa joulukuussa 1992 esittämissä päätelmissä vahvistetaan nämä välttämättömät seikat ja korostetaan virallisen kodifioinnin merkitystä, koska "sillä taataan oikeusvarmuus tiettynä ajankohtana tiettyyn kysymykseen sovellettavan lainsäädännön suhteen".

   Tämä kodifiointi on toteutettava kunnioittaen kokonaisuudessaan yhteisön tavanomaista lainsäädäntömenettelyä.

   Koska virallisessa kodifioinnissa ei voi muuttaa kodifioitavien säädösten asiasisältöä, Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat sopineet 20 päivänä joulukuuta 1994 tehdyllä toimielinten välisellä sopimuksella nopeutetusta käsittelymenettelystä, jolla pyritään kodifioitujen säädösten antamiseen nopeasti.

4. Tällä lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 25 päivänä syyskuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3013/89 kodifiointia ([1]) koskevalla ehdotuksella on tarkoitus toteuttaa seuraavanlainen kodifiointi: uusi asetus korvaa kodifioinnin kohteena olevat eri asetukset ([2]); siinä on täysin kunnioitettu kodifioinnin kohteena olevien tekstien asiasisältöä ja siinä rajoitutaan niiden uudelleenryhmittelyyn tekemällä niihin ainoastaan kodifioinnin vaatimat muodolliset muutokset.

5. Tämä kodifiointiehdotus on laadittu Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimiston tietojenkäsittelyjärjestelmää käyttäen kaikilla virallisilla kielillä tehdyn asetuksen (ETY) N:o 3013/89 ja sen muutosasetusten aiemman koontamisen perusteella Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan Edinburghissa esittämien päätelmien mukaisesti. Artiklojen aiempi numerointi on säilytetty ehdotuksen luettavuuden parantamiseksi: se on mainittu marginaalissa ja uusi numerointi on artiklojen edellä; kaksi numerointia on esitetty myös kodifioidun asetuksen liitteessä II olevassa A osassa olevassa vastaavuustaulukossa.

([1]) Sisällytetty vuoden 1997 lainsäädäntöohjelmaan.
([2]) Tämän ehdotuksen liitteessä II oleva B osa.

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUKSEKSI (EY) N:o .../...

lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([1]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

sekä katsoo, että

1)	lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 25 päivänä syyskuuta 1989 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 3013/89 ([3]) on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ([4]), sen vuoksi olisi selkeyden ja järkeistämisen takia kodifioitava mainittu asetus,		
2)	maataloustuotteiden yhteismarkkinoiden toimintaan ja kehitykseen on liityttävä yhteisen maatalouspolitiikan toteuttaminen ja siihen on erityisesti sisällyttävä maatalouden yhteinen markkinajärjestely, jonka muoto voi vaihdella tuotteittain,	1.	3013/89
3)	perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttamiseksi ja erityisesti markkinoiden vakauttamiseksi ja lampaan- ja vuohenliha-alan maatalousväestön kohtuullisen elintason turvaamiseksi on tarpeen säilyttää tietyt toimenpiteet, jotka helpottavat tarjonnan mukauttamista markkinoiden tarpeisiin; erityisesti olisi edelleen säädettävä tulonmenetyksen korvaavan palkkion myöntämisestä yhteisön lampaan- ja vuohenlihan tuottajille sekä interventiotoimenpiteistä,	3.	
4)	olisi säädettävä perushinnan vahvistamisesta, jonka vallitessa interventiotoimenpiteet aloitetaan ja joka suojaa yhteisön markkinoita tiettyjen alan tuotteiden maailmanmarkkinahinnan vaihteluilta,	7.	

([1])
([2])
([3]) EYVL N:o 289. 7.10.1989, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1589/96 (EYVL N:o 206, 16.8.1996, s. 25).
([4]) Ks. liitteessä II oleva B osa.

5)	tuottajille myönnettävän, yhtenäisen tulonmenetyksen perusteella määritettävän palkkion suuruudessa on otettava huomioon tuotantojärjestelmien erilainen erikoistuminen yhteisössä; tämän alan talousarviokustannusten kasvun rajoittamiseksi olisi säädettävä täysimääräisen palkkion myöntämisen rajoittamisesta 1 000 eläimeen tuottajaa kohden neuvoston direktiivissä 75/268/ETY ([1]) tarkoitetuilla epäsuotuisilla alueilla ja 500 eläimeen tuottajaa kohden muilla alueilla; tätä suuremmista määristä myönnetään 50 prosenttiin alennettua palkkiota,	4.	3013/89 (mukautettu)
6)	hallinnollisten asioiden moitteettoman hoitamisen varmistamiseksi palkkion maksun määräpäivä olisi ajoitettava tilikauden loppuun,	2.	2069/92 (mukautettu)
7)	yhteisön uuhien määrän taipumuksella lisääntyä ja johtaa hintojen huomattavaan alenemiseen on vakavat seuraamukset markkinatasapainolle; tämä kehitys, jota erityisesti hintojen ja vakauttajien osalta täytäntöönpannut erilaiset toimenpiteet ovat osittain jarruttaneet, on kuitenkin johtanut tuotannon ja Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) menojen lisääntymiseen,	3.	(mukautettu)
8)	näin ollen olisi, jollei tuottajaryhmittymiin sovellettavista erityissäännöksistä muuta johdu, edellytettävä markkinointivuonna 1991 kullekin tuottajalle myönnettyjen palkkioiden yhteismäärän perusteella laskettua tuottajakohtaisesti tilakohtaista enimmäismäärää,	4.	(mukautettu)
9)	yhteisön tuotantosuuntien huomioon ottamiseksi olisi kuitenkin kerrottava mainittu yhteismäärä kunkin jäsenvaltion osalta laaditulla palkkiokelpoisten uuhien yhteismäärän vuoden 1989, 1990 tai 1991 alussa ja palkkioon markkinointivuonna 1991 oikeuttavan palkkiokelpoisten eläinten yhteismäärän suhteen ilmaisevalla kertoimella; Saksan osalta on kuitenkin säädettävä erityissäännöksistä uusien osavaltioiden (Länder) erityisongelmien huomioon ottamiseksi,	5.	
10)	uusia tuottajia tai nykyisiä tuottajia, joiden viitekarja ei vastaa uuhien määrän tavanomaista kehitystä, ei pidä sulkea palkkio-oikeuden ulkopuolelle; tämän vuoksi olisi säädettävä aluksi kaikkien tuottajien tilakohtaisten enimmäismääristä perittävän kiinteän maksun avulla toteutettavan kansallisen varannon perustamisesta; olisi säädettävä varannon lisäämisestä epäsuotuisilla alueilla,	6.	

([1]) EYVL N:o L 128, 19.5.1975, s. 1. Direktiivi on korvattu neuvoston asetuksella (EY) N:o 950/97, EYVL N:o L 142, 2.6.1997, s. 1.

11)	tietyt muutokset tuotannon tasolla voivat olla tarpeen palkkioon oikeutettujen mahdollisten omaisuutta tai tuotantokapasiteettia koskevien muutosten vuoksi; olisi säädettävä, että tilakohtaisten enimmäisrajojen osalta saadut palkkio-oikeudet voitaisiin tietyin edellytyksin siirtää toisille tuottajille; siirtojärjestelmän saattamiseksi niin joustavaksi kuin mahdollista olisi sallittava oikeuksien siirto myös tilaa siirtämättä; siirtoon olisi sovellettava sääntöjä, jotka sallivat tiettyjen oikeuksien luovuttamisen maksutta kansalliseen varantoon, jotta uudet tulokkaat voisivat saada oikeuksia,	7.	2069/92
12)	sen huomioon ottamiseksi, että tuottajien voidaan rajoitetuksi ajaksi sallia vähentää tuotantoaan, jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus varautua palkkio-oikeuksien väliaikaiseen siirtoon,	8.	
13)	olisi luotava yhteys vaihteluille alttiiden alueiden ja lampaan- ja vuohentuotannon välille tämän tuotannon jatkumisen varmistamiseksi erityisesti alueilla, joilla ei ole muita vaihtoehtoja,	9.	
14)	tuen tuottajakohtainen yksilöllinen kausiporrasteisuus johtaa palkkiokelpoisten uuhien ja vuohien määrän rajoittamiseen,	2.	233/94 (mukautettu)
15)	tämä toimenpide tekee alalla maksettavien palkkioiden määrittämiseksi päätä kohden asetetuista rajoista hyödyttömiä vaikuttamatta tukioikeuteen, josta tuottajat jo hyötyvät; olisi säädettävä mahdollisuudesta oikaista yksilöllisiä rajoja,	3.	
16)	palkkioon oikeuttavan tuottajakohtaisen rajan myöntäminen on lisännyt hallinnollisia ongelmia tiettyjen tuottajaryhmittymien kohdalla, erityisesti perheenjäsenten muodostamien ryhmittymien palkkio-oikeuksia ryhmittymän jäsenten välillä siirrettäessä; moitteeton hallinto edellyttäisi, että säädetään siitä, että tietyt ryhmittymät voidaan vapauttaa tietyin edellytyksin kansalliseen varantoon oikeuksia luovutettaessa tilaoikeuksia siirtämättä säädetyn prosenttiosuuden maksamisesta; tämä säädös ei saa johtaa kussakin jäsenvaltiossa tosiasiallisesti myönnettävien yksilökohtaisten oikeuksien lisääntymiseen eikä sellaisten uusien tuottajaryhmittymien perustamiseen, joiden ainoana tarkoituksena on välttyä oikeuksien luovuttamisesta tilaoikeuksia siirtämättä säädetyn prosenttiosuuden maksamisesta kansalliseen varantoon,	2.	1265/95 (mukautettu)

17)	tuottajakohtainen raja on vahvistettu nimenomaisesti kullekin tuottajalle markkinointivuonna 1991 yhteensä myönnettyjen palkkioiden pohjalta; koska tämä markkinointivuosi oli Italiassa ja Kreikassa siirtymävuosi kahden erilaisen palkkiojärjestelmän välillä, tietyt tuottajat eivät ole voineet esittää markkinointivuodelta 1991 palkkiokelpoisten eläinten lukumäärää vastaavaa hakemusta; tämän tilanteen korjaamiseksi olisi aiheellista perustaa Italialle ja Kreikalle oma erityinen, kyseisiltä tuottajilta mahdollisesti saamatta jääneiden palkkioiden määrän suuruinen varanto; tämän vuoksi olisi aiheellista säätää, että ensi vaiheessa kummankin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää uusia oikeuksia edellä tarkoitetun erityisen varannon rajoissa ja että sen jälkeen, jollei näin myönnettyjen oikeuksien moitteetonta soveltamista koskevasta komission tarkastuksesta muuta johdu, voidaan kansallista varantoa korottaa erityisesti niiden Italian ja Kreikan alueiden osalta, joihin tämä tilanne on eniten vaikuttanut määrällä, joka vastaa viimeksi annettuja, markkinointivuodesta 1995 alkaen voimaan tulevia oikeuksia,	3.	1265/95
18)	on tarpeen täsmentää ne edellytykset, joilla Saksa voi antaa erityissäännöksiä ottaakseen huomioon uusissa osavaltioissa edelleen esiintyvät erityiset ongelmat,	1.	1589/96 (mukautettu)
19)	siirtymisen helpottamisen varmistamiseksi voimassa olevista säännöksistä Saksan uusien osavaltioiden alueilla muualla yhteisössä sovellettavaan palkkiojärjestelmään, tietyt siirtymäkauden toimenpiteet voivat osoittautua tarpeellisiksi,	2.	
20)	lampaan- ja vuohenlihan tuotannossa ympäristönsuojelusta on tullut tärkeä huomioon otettava seikka; jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus rajoittaa tai poistaa maksuja lampaan- ja vuohenlihan tuottajien palkkiojärjestelmän puitteissa, jos kyseinen tuottaja ei täysin ole noudattanut jäsenvaltioiden ympäristön alalla vahvistamia sääntöjä, jollei suhteellisuusperiaatteen noudattamisesta muuta johdu,	4.	233/94 (mukautettu)
21)	interventiotoimenpiteiden osalta olisi säädettävä palaamisesta yksityisen varastoinnin tukemiseen, koska se vaikuttaa vähiten tuotteiden tavanomaiseen kaupan pitämiseen,	5.	3013/89

22)	pääsääntöisesti tiettyjen perusteiden täyttyessä markkinahintojen osalta yksityisen varastoinnin tuen myöntäminen on päätettävä tarjouskilpailumenettelyn yhteydessä; kuitenkin yksityisen varastoinnin tuen myöntäminen tuen ennakkovahvistamisella saattaa parantaa yksityiseen varastointiin kohdistuvan tukitoimenpiteen tehokkuutta silloin, kun kiireellinen turvautuminen yksityiseen varastointiin osoittautuu tarpeelliseksi yhdellä tai useammalla hinnanmäärittelyalueella vallitsevan erityisen vaikean markkinatilanteen vuoksi; näin ollen on tarpeen antaa komissiolle lupa turvautua tuen ennakkovahvistamismenettelyyn tällaisen markkinatilanteen ilmetessä, vaikka edellä tarkoitetut markkinahintojen perusteet eivät täyty,	3.	1589/96 (mukautettu)
23)	palkkion tarkoituksena on taata tuottajalle kohtuulliset tulot; kuitenkin ottaen huomioon tuotteiden menekki yhteisössä sekä yhteisön kansainväliset sitoumukset on tärkeää olla edistämättä lampaan- ja vuohenlihan tuotantoa, kun eläinten määrä on suurempi kuin markkinatilanteen mukaan määrätty taso; tätä varten olisi säädettävä kyseisillä toimenpiteillä annettavan takuun pienentämisestä; on aiheellista vahvistaa taattu enimmäismäärä sen määrän suuruiseksi, joka on saatu uuhikatraasta kyseisillä alueilla 31 päivänä joulukuuta 1987, ja säätää sen tarkistamisesta määräajoin,	6.	3013/89
24)	yksilöllisten tuottajakohtaisten rajojen käyttöönottamisen tuen myöntämisessä pitäisi karjan määrän nykyisellä tasollaan säilyttämällä huomattavasti vähentää talousarvion ylitysriskejä; näissä olosuhteissa tämän asetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun perushinnan alennuskerroin olisi vahvistettava markkinointivuodeksi 1990 päätetylle tasolle,	10	2069/92 (mukautettu)
25)	kauppajärjestelmä, johon sisältyy tuontitullijärjestelmä, on periaatteessa yhdessä hinta-, tuki- ja interventiojärjestelmän kanssa omiaan vakauttamaan yhteisön markkinoita; tämä kauppajärjestelmä perustuu Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen yhteydessä tehtyihin sopimuksiin, jäljempänä 'GATT-sopimukset',		

26)	toimivaltaisille viranomaisille olisi tehtävä mahdolliseksi seurata jatkuvasti tuonti- ja vientikehitystä voidakseen arvioida markkinoiden kehitystä ja mahdollisesti toteuttaakseen tässä asetuksessa säädetyt kehityksen vaatimat toimenpiteet; tämän vuoksi olisi säädettävä tuonti- ja tarvittaessa vientitodistusten käyttämisestä, johon liittyy toimintojen, joita varten todistuksia pyydetään, toteuttamisen varmistava vakuus,	11.	3013/89 (mukautettu)
27)	tiettyjen maataloustuotteiden tuonnista johtuvien epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi yhteisön markkinoilla yhden tai useamman tällaisen tuotteen tuonnille olisi tiettyjen edellytysten täyttyessä määrättävä lisätuontitulli;		
28)	on suotavaa antaa komissiolle toimivalta tiettyjen edellytysten täyttyessä ottaa käyttöön ja hallinnoida GATT-sopimuksien sisältämiä tariffikiintiöitä;		
29)	edellä esitetyn järjestelmän täydentämiseksi siinä määrin kuin on tarpeen sen moitteettoman toiminnan kannalta, olisi säädettävä mahdollisuudesta käyttää sisäistä jalostusmenettelyä tai markkinatilanteen vaatiessa kieltää kokonaan tai osittain sisäisen jalostusmenettelyn käyttö,	13.	3013/89
30)	tullijärjestelmä tai tuontimaksujärjestelmä mahdollistaa luopumisen kaikista muista suojatoimenpiteistä yhteisön ulkorajoilla; yhteisten hintojen, tullien ja tuontimaksujen mekanismi voi poikkeuksellisissa olosuhteissa kuitenkin osoittautua riittämättömäksi; yhteisön olisi sallittava toteuttaa nopeasti kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisön markkinat eivät jäisi ilman suojaa tällaisten tapausten mahdollisesti aiheuttamia häiriöitä vastaan, kun aikaisemmat tuonnin esteet on poistettu; tällaisten toimenpiteiden on oltava GATT-sopimuksista johtuvien velvoitteiden mukaisia,	14.	(mukautettu)
31)	olisi säädettävä mahdollisuudesta toteuttaa toimenpiteitä, jos yhteisön markkinat häiriintyvät tai ovat vaarassa häiriintyä huomattavan hintojen nousun vuoksi; tämä mahdollisuus olisi markkinatilanteen vaatimuksesta laajennettava tilanteeseen, jossa hinnat laskevat merkittävästi,	1.	1855/74 (mukautettu)
32)	eläintautien leviämistä ehkäisevien toimenpiteiden soveltamisesta aiheutuvat vapaan liikkuvuuden rajoitukset voivat aiheuttaa hankaluuksia yhden tai useamman jäsenvaltion markkinoille; on säädettävä mahdollisuudesta toteuttaa poikkeustoimenpiteitä markkinoiden tukemiseksi, jotta tilanne korjautuisi,	15.	3013/89
33)	suunniteltujen säännösten täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission tiivis yhteistyö hallintokomiteassa,	16.	

34)	lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisessä markkinajärjestelyssä on otettava huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet,	17.	3013/89
35)	tiettyjen tukien myöntäminen vaarantaisi yhteisten hintojen järjestelmään perustuvien sisämarkkinoiden toiminnan; tämän vuoksi lampaan- ja vuohenliha-alalla olisi sovellettava niitä perustamissopimuksen määräyksiä, jotka mahdollistavat jäsenvaltioiden myöntämien tukien arvioimisen ja yhteismarkkinoiden kanssa ristiriidassa olevien tukien kieltämisen, ja	18.	(mukautettu)
36)	jäsenvaltioille tämän asetuksen velvoitteiden soveltamisesta aiheutuvat kustannukset kuuluvat yhteisölle yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä huhtikuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 ([1]), mukaisesti,	20.	(mukautettu)

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

([1]) EYVL N:o L 94, 28.4.1970, s. 13. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1287/95 (EYVL N:o L 125, 8.6.1995, s. 1).

I LUKU

Soveltamisala

3013/89
(mukautettu)

1 artikla

3890/92 5 artiklan 1 alakohta (mukautettu) *1 artikla*

Lampaan- ja vuohenliha-alan yhteinen markkinajärjestely sisältää hinta- ja kauppajärjestelmän, joka koskee seuraavia tuotteita:

CN-koodi	Tavaran kuvaus	
a) 0104 10 30	Karitsat (enintään vuoden ikäiset)	
0104 10 80	Muut elävät lampaat, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet	
0104 20 90	Elävät vuohet, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet	
0204	Lampaan- ja vuohenliha, tuore, jäähdytetty tai pakastettu	
0210 90 11	Lampaan- ja vuohenliha, luullinen, suolattu tai suolavedessä, kuivattu tai savustettu	
0210 90 19	Lampaan- ja vuohenliha, luuton, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu	
b) 0104 10 10	Elävät lampaat, puhdasrotuiset siitoseläimet	
0104 20 10	Elävät vuohet, puhdasrotuiset siitoseläimet	
0206 80 99	Lampaan ja vuohen muut syötävät osat, tuoreet tai jäähdytetyt, muut kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut	
0206 90 99	Lampaan ja vuohen muut syötävät osat, pakastetut, muut kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut	
0210 90 60	Lampaan ja vuohen muut syötävät osat, suolattu tai suolavedessä, kuivatut tai savustetut	
ex 1502 00 90	Lampaan ja vuohen rasva, muut kuin nimikkeeseen 1503 kuuluvat	1096/94 1 artiklan 2 kohta – 1734/96 1 artikla
c) 1602 90 72 1602 90 74	Muut valmisteet ja säilykkeet, jotka on valmistettu lampaan- tai vuohenlihasta tai muista osista, kypsentämättömät; kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet	1734/96 1 artikla
d) 1602 90 76 1602 90 78	Muut valmisteet ja säilykkeet, jotka on valmistettu lampaan- tai vuohenlihasta tai muista osista	1734/96 1 artikla

II LUKU

Hinta-, palkkio- ja interventiojärjestelmä

2 artikla

Tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin helpottavien ammatillisten ja toimialojen aloitteiden rohkaisemiseksi voidaan toteuttaa seuraavat 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita koskevat yhteisön toimenpiteet:

a) toimenpiteet, joilla pyritään parantamaan karjankasvatusta;

b) toimenpiteet, joilla pyritään edistämään tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen parempaa järjestäytymistä;

c) toimenpiteet, joilla pyritään parantamaan laatua;

d) toimenpiteet, joilla pyritään käytettävien tuotantokeinojen tuntemuksen perusteella mahdollistamaan lyhyen ja pitkän aikavälin ennusteiden laatiminen;

e) toimenpiteet, joilla pyritään helpottamaan markkinahintojen kehityksen seurantaa.

Näitä toimenpiteitä koskevat yleiset säännöt annetaan perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

3 artikla

1. Tuoreille tai jäähdytetyille lampaan ruhoille vahvistetaan vuosittain perushinta seuraavaksi markkinointivuodeksi perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

2. Perushintaa vahvistettaessa on otettava huomioon erityisesti:

a) lampaanlihan markkinatilanne kuluvana vuonna,

b) lampaanlihan tuotannon ja kulutuksen kehitysnäkymät,

c) lampaanlihan tuotantokustannukset,

d) muiden eläintuotteiden ja erityisesti naudanlihan markkinatilanne,

e) saatu kokemus.

Neuvosto vahvistaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta kausittain tarkistettavat perushinnat yhteisön lampaanlihan markkinoiden tavallisen kausittaisen vaihtelun huomioon ottamiseksi.

3. Jollei neuvosto määräenemmistöllä komission ehdotuksesta toisin päätä, markkinointivuosi alkaa tammikuun ensimmäisenä maanantaina ja päättyy sitä edeltävänä päivänä seuraavana vuonna.

3013/89
(mukautettu)

I OSASTO

2 artikla

3 artikla

4 artikla	3013/89	*4 artikla*
1. Tuoreiden tai jäähdytettyjen lampaan ruhojen viikottainen painotettu keskihinta todetaan yhteisön edustavilla markkinoilla kunkin hinnanmäärittelyalueen tai -alueiden edustavilla markkinoilla todettujen tuoreiden tai jäähdytettyjen lampaan ruhojen yhteisön vakiolaadun hintojen perusteella ottaen huomioon lampaanlihan kokonaistuotannon suhteellinen merkitys kullakin hinnanmäärittelyalueella.		
'Hinnanmäärittelyalueella' tarkoitetaan:	(mukautettu)	
— Isoa-Britanniaa		
— Pohjois-Irlantia		
— jokaista muuta jäsenvaltiota, kutakin erikseen.		
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu yhteisön vakiolaadun hinnanmääritteły koskee yhteisössä keskimäärin laajimmalle levinnyttä painavien karitsojen tuotantoon erikoistuneiden katraiden tuotantoa.	(mukautettu)	
Neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta:		
— vakiolaadusta,		
— painaviksi ruhoiksi lihotettujen karitsojen määritelmästä.		
3. Kevyiden karitsojen tuottajina pidetään uuhenmaitoa tai uuhenmaitopohjaisia tuotteita kaupan pitäviä tuottajia. Muita lampaankasvattajia pidetään painavien karitsojen tuottajina.		
4. Jäsenvaltioiden on annettava komission hyväksymällä tavalla viimeistään markkinointivuodeksi 1991 säännökset painavien ja kevyiden karitsojen tuottajien erottamisesta toisistaan.		
5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.		
5 artikla		*5 artikla*
1. Yhteisön lampaanlihan tuottajille myönnetään palkkio, kun on tarpeen korvata kyseisten tuottajien tulonmenetys markkinointivuonna.		
Tätä varten määritetään 100 teuraspainokilolta yhtenäinen tulonmenetys, joka on 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun perushinnan ja 4 artiklan mukaisesti todettujen viikottaisten markkinahintojen aritmeettisen keskiarvon erotus.		

2. Edellä 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuille painavien karitsojen tuottajille myönnettävän palkkion suuruus uuhta kohden saadaan kertomalla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tulonmenetys kertoimella, joka kuvaa koko yhteisön keskimääräistä vuosittaista karitsanlihan tuotosta painavia karitsoja tuottavaa uuhta kohden ilmaistuna 100 teuraspainokilolta. 3013/89

3. Edellä 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuille kevyiden karitsojen tuottajille myönnettävän palkkion suuruus uuhta kohden saadaan kertomalla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tulonmenetys kertoimella, joka on 80 prosenttia tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti määritetystä kertoimesta. 2069/92 1 artiklan 1 alakohta

4. Jokainen tuottaja saa sille luokalle lasketun palkkion, jonka tuottajaksi tuottaja luokitellaan. Uuhenmaitoa tai uuhenmaitopohjaisia tuotteita kaupan pitävä tuottaja voi kuitenkin saada hakemuksesta painavien karitsojen tuottajille myönnettävää palkkiota suhteessa tilallaan syntyvien painaviksi ruhoiksi lihotettavien karitsojen määrään, jos tuottaja pystyy todistamaan, että vähintään 40 prosenttia tämän tilalla syntyneistä karitsoista on teurastettaviksi lihotettavia painavia karitsoja.

5. Vuohenlihan tuottajille myönnetään palkkio näiden tulonmenetysten korvaamiseksi: (mukautettu)

a) liitteessä I tarkoitetuilla alueilla ja

b) asetuksen (EY) N:o 950/97 23 artiklan 1 kohdan mukaisilla vuoristoalueilla, lukuun ottamatta tämän asetuksen liitteessä I tarkoitettuja alueita, kun samalla 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen todetaan, että näiden alueiden tuotanto täyttää seuraavat kaksi perustetta:

   — vuohia kasvatetaan ensisijaisesti vuohenlihan tuotantoon,

   — lampaanlihan ja vuohenlihan tuotantomenetelmät ovat samanlaiset.

Vuohesta myönnettävä palkkio on 80 prosenttia uuhta kohden 2 kohdan mukaisesti myönnettävästä palkkiosta. 2069/92 1 artiklan 1 alakohta

6. Komissio arvioi 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ennen kunkin puolivuotiskauden loppua ennakoitavan tulonmenetyksen koko markkinointivuodeksi ja palkkion ennakoitavan suuruuden.

Jäsenvaltioilla on oikeus maksaa tämän arvioidun tulonmenetyksen perusteella kaikille tuottajille puolivuosittaista ennakkopalkkiota, joka on 30 prosenttia säädetystä palkkiosta.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että nämä kaksi ennakkopalkkiota maksetaan samalla kertaa toisen puolivuotiskauden lopussa.	3013/89
Lopullisen palkkion suuruus vahvistetaan viipymättä kunkin markkinointivuoden päätyttyä ja viimeistään 31 päivänä maaliskuuta. Jäännös voidaan tarvittaessa maksaa ennen saman vuoden lokakuun 15 päivää.	2069/92 1 artiklan 1 alakohta
Palkkio maksetaan siihen oikeutetuille tuottajille niiden uuhien ja/tai vuohien määrän perusteella, joka pidetään tilalla 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määritettävän vähimmäisajan.	3013/89
7. Markkinointivuoden 1994 loppuun 5 artiklassa tarkoitettua lampaan- ja vuohenlihan tuottajapalkkiota maksetaan täysimääräisesti enintään 1 000 eläimestä tuottajaa kohden direktiivin 75/268/ETY 3 artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuilla epäsuotuisilla alueilla ja muilla alueilla enintään 500 eläimestä tuottajaa kohden. Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen rajojen yli menevältä osuudelta maksettavaksi palkkioksi vahvistetaan markkinointivuoden 1994 loppuun 50 prosenttia laskettavasta palkkiosta. Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja rajoja sovelletaan yksilöllisesti kunkin tuottajajäsenen osalta tuottajaryhmittymissä, yhteenliittymissä tai muunlaisissa tuottajien yhteistoimintamuodoissa.	233/94 1 artiklan 1 alakohta (mukautettu)
8. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yleiset säännöt tässä artiklassa säädetyn järjestelmän soveltamisesta ja erityisesti palkkioon oikeutettujen tuottajien sekä palkkiokelpoisten uuhien ja vuohien määrittelemisestä 5 kohdassa tarkoitetuilla alueilla. Samaa menettelyä noudattaen neuvosto: — voi laajentaa palkkion koskemaan tiettyjen vuoristorotujen uuhia, joita kasvatetaan erityisen vaikeissa tuotanto-olosuhteissa tarkasti määritellyillä alueilla ja jotka eivät vastaa palkkiokelpoisten uuhien määritelmää; tällöin palkkion yksikkösumma on 70 prosenttia 2 kohdan mukaisesti palkkiokelpoista uuhta kohden vahvistetusta palkkiosta, — voi säätää, että palkkiota myönnetään ainoastaan tietyn vähimmäismäärän uuhia omistaville tuottajille tai 5 kohdassa tarkoitetuilla alueilla tietyn vähimmäismäärän uuhia ja/tai vuohia omistaville tuottajille. 9. Jäljempänä 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen komissio:	3013/89

— vahvistaa tarvittaessa 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuille tuottajille uuhesta, 8 kohdassa tarkoitettua vuoristorodun uuhesta sekä 5 kohdassa tarkoitetuilla alueilla vuohesta maksettavat palkkiot,

— vahvistaa 2 kohdassa tarkoitetun kertoimen kullekin markkinointivuodelle,

— antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti palkkiohakemuksista ja palkkion maksusta.

10. Tässä artiklassa säädetyn järjestelmän puitteissa aiheutuvat kustannukset luetaan kuuluviksi maatalousalan markkinoiden sääntelemiseksi tehtäviin interventioihin.

3013/89

6 artikla

1. Otetaan käyttöön tuottajakohtainen tilakohtainen enimmäismäärä 5 artiklassa tarkoitetun palkkion myöntämiseksi.

Ennen markkinointivuotta 1992 palkkion saaneille tuottajille palkkio maksetaan markkinointivuonna 1993 ja seuraavina markkinointivuosina sen 5 kohdassa tarkoitetulla kertoimella kerrotun eläinmäärän rajoissa, jolle tämä palkkio on myönnetty markkinointivuonna 1991.

Jos tämä kerroin on suurempi kuin yksi, jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää käyttää siitä johtuvan ylimääräisen palkkio-oikeuksien määrän kokonaan tai osittain 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kansallisen varannon ylläpitämiseksi.

Enimmäismääriä on vähennettävä siten, että 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kansallinen varanto voidaan perustaa.

2. Jos luonnonolosuhteet johtavat markkinointivuoden 1991 osalta palkkion maksamatta jättämiseen tai maksamiseen alennettuna, on käytettävä lähimpänä markkinointivuotena suoritettuja maksuja vastaavaa eläinmäärää. Palkkioita tätä varten säädettyjen seuraamusten soveltamisen vuoksi markkinointivuoden 1991 osalta maksamatta jätettäessä tai alennettuna maksettaessa on käytettävä näihin seuraamuksiin johtaneen tarkastuksen yhteydessä todettua määrää.

3. Tuottajaryhmittymien, yhteenliittymien tai muunlaisten tuottajien yhteistoimintamuotojen osalta 1 kohdassa tarkoitettuja enimmäismääriä on sovellettava kuhunkin niihin liittyneeseen tuottajaan erikseen seuraavasti:

2069/92 1 artiklan 2 alakohta (mukautettu)

5 a artikla

a) jos ryhmittymä on markkinointivuonna 1991 ilmoittanut toimivaltaiselle viranomaiselle komission asetuksen (ETY) N:o 2385/91 ([1]) 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun jakomenettelyn, nämä enimmäisrajat on mainitun asetuksen 4 artiklan mukaisesti vahvistettava kunkin tuottajajäsenen osalta tämän jakomenettelyn perusteella;

b) jos ryhmittymä ei markkinointivuonna 1991 ole ilmoittanut a alakohdassa tarkoitettua jakomenettelyä, palkkio on maksettava ryhmittymälle sen eläinmäärän rajoissa, jonka osalta ryhmittymälle on maksettu palkkio markkinointivuonna 1991 sekä 1 kohdassa määriteltyjen sääntöjen mukaisesti. Jokaiselle tuottajajäsenelle on vahvistettava tilakohtainen enimmäismäärä markkinointivuonna 1993 ryhmittymän ilmoittaman jakomenettelyn mukaisesti.

Ryhmittymän koostumuksen myöhemmin muuttuessa on palkkiota ryhmittymälle maksettaessa otettava huomioon kunkin ryhmittymään liittyneen tai siitä eronneen tuottajajäsenen tilakohtaista enimmäismäärää koskeva kirjanpito.

4. Oikeutta tukipalkkioon säännellään seuraavilla säännöillä:

a) Palkkio-oikeuden markkinointivuonna 1992 saavat tuottajat, joille palkkio on myönnetty markkinointivuodelle 1991 ja jotka myös ovat esittäneet palkkiohakemuksen.

b) Jos tuottaja myy tai muulla tavoin siirtää tilansa, kaikki palkkio-oikeudet voidaan siirtää tilanpidonjatkajalle.

Tuottaja voi myös siirtää oikeutensa kokonaan tai osittain muille tuottajille tilaansa siirtämättä. Jäljempänä 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen komissio voi säätää osittain siirrettävään vähimmäismäärään liittyvistä erityissäännöistä.

Tilaa siirtämättä toteutettavan siirron osalta pienempi kuin 15 prosentin suuruinen osa siirretystä palkkio-oikeudesta on luovutettava korvauksetta sen jäsenvaltion kansalliseen varantoon, jossa tila sijaitsee, jaettavaksi ilmaiseksi uusille tulokkaille tai muille 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille etuuskohtelun alaisille tuottajille.

2069/92 1 artiklan 2 alakohta (mukautettu)

([1]) EYVL N:o L 219, 7.8.1991, s. 15

Kolmatta alakohtaa ei kuitenkaan markkinointivuodesta 1995 alkaen sovelleta luovutettaessa oikeuksia saman ryhmittymän jäsenten välillä tuottajaryhmittymiin, jotka täyttävät komission 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistamat edellytykset.

Jottei vaaranneta kolmannen alakohdan soveltamista, näissä edellytyksissä on otettava huomioon ainakin:

— ryhmittymän jäsenten asema,

— ryhmittymään kuulumisen ja osallistumisen ajallinen pituus,

— ryhmittymän koostumus.

1265/95 1 artiklan 1 alakohta (mukautettu)

c) Jäsenvaltiot:

— toteuttavat tarpeelliset toimenpiteet palkkion siirron estämiseksi vaihteluille alttiiden alueiden tai sellaisten alueiden ulkopuolelle, joilla lampaantuotanto on erityisen tärkeää paikalliselle talouselämälle,

— voivat säätää, että tilaa siirtämättä toteutettavat oikeudet siirretään suoraan tuottajien kesken tai kansallisen varannon kautta.

2069/92 1 artiklan 2 alakohta

d) Jäsenvaltiot voivat sallia sellaisen palkkio-oikeuksien osan, joita niihin oikeutettu tuottaja ei aio käyttää, väliaikaiset siirrot ennen myöhemmin vahvistettavaa päivämäärää.

e) Tuottajalle siirretyt tai väliaikaisesti luovutetut palkkio-oikeudet on lisättävä tälle alunperin myönnettyihin palkkio-oikeuksiin.

(mukautettu)

f) Komissio antaa 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tämän kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja erityisesti säännöt, jotka sallivat jäsenvaltioiden uuhikatraiden rakenteen huomioon ottaen määrittää 1 kohdassa tarkoitetun alennuksen ja säännöt, jotka sallivat jäsenvaltioiden ratkaista niiden maataomistamattomien tilojen tuottajien palkkionsiirto-oikeuteen liittyvät erityisongelmat.

5. Edellä 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on laadittava *kerroin, joka ilmaisee:*

a) palkkioon oikeutettujen tiloilla vuoden 1989, 1990 tai 1991 alussa todetun palkkiokelpoisten eläinten palkkioon oikeuttaneen yhteismäärän

ja

b) palkkiokelpoisten eläinten palkkioon oikeuttaneen yhteismäärän markkinointivuonna 1991 suhteen.

Jäsenvaltioiden on ennen 31 päivää lokakuuta 1992 ilmoitettava komissiolle valitsemansa a alakohdassa tarkoitettu vuosi.

2069/92 1 artiklan 2 alakohta

6. Jäsenvaltioiden on laskettava yksilölliset rajat uudelleen siten, että 5 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja rajoja 1000 ja 500 eläintä pienennetään 50 prosentilla. Uudelleenlaskettuja rajoja sovelletaan markkinointivuodesta 1995.

233/94 1 artiklan 2 alakohta (mukautettu)

7 artikla

2069/92 1 artiklan 2 alakohta

5 b artikla

1. Jokaisen jäsenvaltion on perustettava vähintään yhtä ja enintään kolmea prosenttia sen alueelle sijoittautuneihin tuottajiin sovellettavien tilakohtaisten enimmäisrajojen yhteismäärästä vastaava ensimmäinen kansallinen varanto. Kansallisen varannon on myös saatava oikeudet 6 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti.

Saksan osalta ensimmäinen kansallinen varanto on laskettava Saksan vanhoihin osavaltioiden sijoittautuneisiin tuottajiin sovellettavien tilakohtaisten enimmäisrajojen summan perusteella. Tämä varanto koskee ainoastaan näitä tuottajia.

Tämän lisäksi Italialle ja Kreikalle perustetaan kummankin jäsenvaltion osalta enimmäismäärältään 600 000 oikeuden erityinen varanto lisäpalkkioiden myöntämistä varten niille tuottajille, jotka joutuivat kärsimään siitä, että markkinointivuoden 1991 aikana yhtäältä palkkioeläinten kelpoisuusedellytykset muuttuivat sekä toisaalta kyseisenä markkinointivuonna maksettujen palkkioiden lukumäärään perustuvan yksilöllisen tuottajakohtaisen takuujärjestelmän rajoitukset otettiin käyttöön.

1265/95 1 artiklan 2 alakohta (mukautettu)

Komissio tarkistaa, että säädettävinä olevat lisäpalkkiot rajoitetaan kyseisiin tuottajiin ilman, että he saisivat suuremmat palkkiot kuin ne, jotka heille olisi annettu, jos kolmannessa alakohdassa tarkoitettua tilannetta ei olisi syntynyt.

Jollei tästä tarkistuksesta muuta johdu ja kolmannessa alakohdassa tarkoitetun erityisen varannon rajoissa, tämän artiklan säännösten mukaisesti perustettua kansallista varantoa korotetaan määrällä, joka vastaa jaettavina olevien lisäpalkkioiden yhteismäärää; tämä korotus ei vaikuta 3 kohdassa tarkoitettuun lisävarantoon.

2. Jäsenvaltioiden on käytettävä kansallisia varantojaan oikeuksien myöntämiseen näiden varantojen rajoissa erityisesti seuraaville tuottajille:

2069/92 1 artiklan 2 alakohta (mukautettu)

a) ennen markkinointivuotta 1992 palkkiohakemuksen esittäneet tuottajat, jotka ovat osoittaneet toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että enimmäisrajojen soveltaminen 6 artiklan mukaisesti uhkaisi heidän maatilansa elinkelpoisuutta ottaen huomioon ennen 1 päivää tammikuuta 1993 toteutetun sijoitusohjelman täytäntöönpanon lampaan- ja vuohenlihaalalla;

b) tuottajat, jotka markkinointivuonna 1991 ovat esittäneet palkkiohakemuksen, joka poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi ei vastaa todellista tilannetta sellaisena kuin se on edellisinä markkinointivuosina vahvistettuna;

c) tuottajat, jotka ovat säännöllisesti esittäneet palkkiohakemuksen, mutta eivät kuitenkaan ole esittäneet palkkioanomusta markkinointivuonna 1991;

d) tuottajat, jotka ovat esittäneet palkkiohakemuksen ensimmäisen kerran markkinointivuonna 1993 tai seuraavina markkinointivuosina;

e) tuottajat, jotka ovat saaneet osan muiden tuottajien aikaisemmin lampaan ja/tai vuohen kasvatukseen käyttämistä maista.

3. Perustetaan yhtä prosenttia kunkin jäsenvaltion epäsuotuisten alueiden tuottajien tilakohtaisten enimmäisrajojen summasta vastaava lisävaranto; tästä varannosta voidaan jakaa yksinomaan näiden samojen alueiden tuottajille jäsenvaltioiden määrittämien perusteiden mukaisesti.

Saksan osalta kansallinen lisävaranto vastaa yhtä prosenttia Saksan vanhojen osavaltioiden epäsuotuisille alueille sijoittautuneisiin tuottajiin sovellettavien tilakohtaisten enimmäisrajojen summasta. Tämä varanto koskee ainoastaan näitä tuottajia.

4. Rajoittamatta 6 artiklan 4 kohdan f alakohdan soveltamista 6 artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt on annettava 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

(mukautettu)

Samaa menettelyä noudattaen on toteutettava toimenpiteet, joita on sovellettava, jos jäsenvaltiossa ei käytetä kansallista varantoa.

8 artikla

1589/96 1 artiklan 1 alakohta

5 c artikla

1. Poiketen siitä, mitä 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, Saksan uusien osavaltioiden osalta:

a) vahvistetaan yhden miljoonan palkkiokelpoisen eläimen alueellinen enimmäismäärä;

b) Saksan on määritettävä tämän enimmäismäärän jakoa ja sen alueellista jakoa koskevat edellytykset.

1589/96 1 artiklan 1 alakohta

2. Saksan on sovellettava Saksan uusien osavaltioiden alueella viimeistään markkinointivuoden 2000 alusta muualla yhteisössä sovellettavia tuottajia koskevia enimmäismääriä koskevia säännöksiä, jollei tämän artiklan säännöksistä muuta johdu.

Saksan on ilmoitettava tuottajille heidän tuottajakohtaiset tilakohtaiset enimmäismääränsä 5 artiklassa säädetyn palkkion myöntämisen osalta. Tuottajakohtaisen enimmäismäärän määräytymisen perustana on käytettävä niiden uuhien lukumäärää, josta maksettiin palkkio sitä edeltävänä markkinointivuonna, jona tuottajille ilmoitettiin heitä koskevista enimmäismääristä.

3. Jos luonnon olosuhteet estivät palkkion maksamisen tai johtivat alentuneeseen palkkioon viitevuonna, perustana käytetään eläinten lukumäärää, joka vastaa kaikkein viimeisimpänä markkinointivuonna suoritettuja maksuja. Jos palkkion maksamattomuuden tai alentumisen syynä viitevuonna on tätä tarkoitusta varten säädettyjen seuraamusten soveltaminen, perustana käytetään seuraamuksiin johtaneen tarkastuksen aikana kirjattua lukumäärää.

4. Siinä tapauksessa, että Saksan uusien osavaltioiden alueella sijaitsevien tuottajien tilakohtaisten enimmäismäärien kokonaismäärä on alempi kuin tälle alueelle vahvistettu alueellinen enimmäismäärä, jäljelle jäävät oikeudet lisätään 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun Saksan kansalliseen varantoon. Tällä tavoin syntynyttä uutta varantoa sovelletaan koko Saksan alueella.

5. Komissio antaa tarvittaessa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

9 artikla

233/94 1 artiklan 3 alakohta

5 d artikla

Jäsenvaltiot voivat soveltaa aiheellisia ympäristönsuojelutoimenpiteitä maiden, joita palkkiojärjestelmästä hyötyvien palkkiokelpoisten lampaiden ja vuohien kasvatus koskee, erityistilanteen perusteella.

Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät tätä mahdollisuutta, on vahvistettava aiheelliset rangaistukset, jotka ovat suhteessa mainittujen toimenpiteiden laiminlyönnistä aiheutuvien ekologisten seurausten vakavuuteen. Rangaistuksissa voidaan säätää vastaaviin palkkiojärjestelmiin liittyvien etujen pienentämisestä tai tarvittaessa poistamisesta. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tieto tämän artiklan mukaan toteutettavista toimenpiteistä.

10 artikla 1. Poiketen siitä, mitä 6 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa, 4 kohdan a alakohdassa sekä 5 ja 6 kohdassa säädetään, Itävallalle, Ruotsille ja Suomelle vahvistetaan 5 artiklassa tarkoitetun palkkion myöntämisen enimmäismäärä. Kyseiseen enimmäismäärään sisältyvien oikeuksien kokonaismäärä on: — Itävallan osalta 205 651, — Ruotsin osalta 180 000, — Suomen osalta 80 000. Kyseiset luvut sisältävät sekä alunperin myönnettävät määrät että kyseisten jäsenvaltioiden esittämät varaukset. 2. Tuottajakohtaiset enimmäismäärät myönnetään 1 kohdassa mainittujen enimmäismäärien perusteella Itävallan, Ruotsin ja Suomen tuottajille viimeistään: — Itävallan osalta 31 päivänä joulukuuta 1996, — Ruotsin ja Suomen osalta 31 päivänä joulukuuta 1995. 3. Komissio vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti tarvittavat mukautus- ja siirtymätoimenpiteet 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.	95/1/EY, Euratom, EHTY (mukautettu)	*5 e artikla*
11 artikla Interventiotoimenpiteitä voidaan toteuttaa karitsanruhojen ja niiden osien yksityisen varastoinnin tukena.	3013/89	*6 artikla*
12 artikla 1. Kun — sekä edellä 4 artiklan mukaisesti todettu hinta, että — markkinahinta 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla hinnanmäärittelyalueella ovat alhaisemmat kuin 90 prosenttia 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta kausittain tarkistetusta perushinnasta ja pysyvät todennäköisesti tällä tasolla, voidaan päättää 11 artiklassa säädetystä yksityisen varastoinnin tuesta kyseisellä hinnanmäärittelyalueella.		*7 artikla*
2. Kun — yhtäältä 4 artiklan mukaisesti todettu hinta ja — toisaalta markkinahinta jollakin hinnanmäärittelyalueella	1589/96 1 artiklan 2 alakohta	

ovat alhaisemmat kuin 70 prosenttia kausittain tarkistetusta perushinnasta ja pysyvät todennäköisesti tällä tasolla, voidaan päättää 11 artiklassa säädetystä yksityisen varastoinnin tuesta kyseisellä hinnanmäärittelyalueella; tällöin tuesta voidaan päättää ainoastaan tarjouskilpailumenettelyn puitteissa. Kuitenkin kyseisen tuen myöntämisestä ennakkovahvistamismenettelyn yhteydessä saadaan päättää silloin, kun kiireellinen turvautuminen yksityisen varastoinnin tukeen osoittautuu tarpeelliseksi yhdellä tai useammalla hinnanmäärittelyalueella vallitsevan erityisen vaikean markkinatilanteen vuoksi. Tällöin kyseisestä menettelystä voidaan päättää ainoastaan niiden hinnanmäärittelyalueiden kohdalla, joilla tällainen markkinatilanne on todettu.	1589/96 1 artiklan 2 alakohta
3. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yleiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta.	3013/89
4. Jäljempänä 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:	
a) päätetään, minkä tuotteiden ja laatujen yksityinen varastointi hyväksytään;	
b) päätetään 1 ja 2 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden aloittamisesta;	1741/91 1 artikla
c) päätetään yksityisen varastoinnin tuista, määristä, joiden varastointia voidaan tukea sekä tukien soveltamisen lopettamisesta;	3013/89
d) annetaan muut yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti interventiotoimenpiteiden täytäntöönpanon edellytyksistä.	
13 artikla	*8 artikla*
1. Uuhien taattu enimmäismäärä vahvistetaan 63 400 000 eläimeksi.	
2. Jokaisena markkinointivuonna,	
— kun uuhien arvioitu kokonaismäärä on suurempi kuin kyseiselle markkinointivuodelle vahvistettu enimmäismäärä, 5 kohdassa tarkoitetun palkkion suuruutta vähennetään sekä uuhien että vuohien osalta korjaamalla se kertoimella, jonka perushintaa yhdellä prosentilla vähentävä vaikutus vastaa enimmäismäärän ylitystä yhdellä prosentilla,	

— jos ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetty mekanismi uuhien tosiasialliseen kokonaismäärään edellisenä markkinointivuonna sovellettuna johtaa eri suuruiseen palkkioon kuin se, mikä on laskettu, korjaus tehdään lopullisen kyseiselle markkinointivuodelle maksettavan uuhipalkkion vahvistamisen yhteydessä tai otetaan huomioon seuraavan markkinointivuoden palkkiota laskettaessa.

3013/89

Uuhien määrää arvioitaessa ja vahvistettaessa ei oteta huomioon entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella kasvatettavien uuhien määrää.

3577/90 1 artikla

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti 2 kohdassa tarkoitetusta kertoimesta ja palkkion suuruudesta annetaan 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3013/89

4. Markkinointivuodesta 1993 2 kohdassa tarkoitettu perushinnan alennuskerroin on seitsemän prosenttia.

2069/92 1 artiklan 3 alakohta

III LUKU

Kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan järjestelmä

3290/94 1 artikla (mukautettu)

II OSASTO

14 artikla

9 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita yhteisöön tuotaessa tai niitä yhteisöstä vietäessä on esitettävä tuonti- tai vientitodistus.

Jäsenvaltiot myöntävät todistuksen hakemuksesta jokaiselle riippumatta mihin hakija on sijoittautunut yhteisössä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 17 artiklan soveltamista.

Tuonti- ja vientitodistukset ovat voimassa kaikkialla yhteisössä. Todistusten myöntämisen edellytyksenä on vakuuden antaminen, jolla taataan tuonti- ja vientisitoumuksen toteutuminen todistuksen voimassaoloaikana; lukuun ottamatta ylivoimaista estettä vakuus menetetään kokonaan tai osittain, jos toiminta ei toteudu tässä määräajassa tai se toteutuu ainoastaan osittain.

2. Luettelo tuotteista, joilta vaaditaan vientitodistus, todistusten voimassaoloaika ja muut yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

15 artikla

10 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan yhteisen tullitariffin mukaisia tullimaksuja.

16 artikla	3290/94 1 artikla	*11 artikla*
1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tiettyjen tuotteiden tuonnista johtuvien epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi yhteisön markkinoilla yhden tai useamman tällaisen 10 artiklassa säädetyn tullimaksun alaisen tuotteen tuonnille määrätään lisätuontitulli, jos Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen yhteydessä perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehdyn sopimuksen maataloudesta 5 artiklassa asetetut ehdot täyttyvät, paitsi jos tuonti ei todennäköisesti häiritse yhteisön markkinoita tai jos vaikutukset ovat epäsuhteessa asetettuihin tavoitteisiin.		
2. Yhteisö antaa Maailman kauppajärjestölle tiedoksi kynnyshinnat, joita alhaisemmista hinnoista voidaan määrätä lisätuontitulli.		
Kynnysmäärät, joita suuremmista määristä peritään lisätuontitulli, määritetään niiden kolmen vuoden tuonnin perusteella, jotka edelsivät vuotta, jolloin 1 kohdassa tarkoitettuja epäsuotuisia vaikutuksia on ilmennyt tai todennäköisesti ilmenee.		
3. Huomioon otettavat tuontihinnat lisätuontitullia määrättäessä määritetään kyseisen tavaraerän cif-tuontihintojen perusteella.		
Tätä tarkoitusta varten cif-tuontihinnat tarkistetaan kyseisen tuotteen edustavan maailmanmarkkinahinnan tai tuotteen yhteisön tuontimarkkinoilla vallitsevan edustavan hinnan perusteella.		
4. Komissio hyväksyy yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Yksityiskohtaisissa säännöissä määritetään erityisesti:		
a) tuotteet, joihin lisätuontitulleja sovelletaan sopimuksen maataloudesta 5 artiklan nojalla;		
b) muut tarpeelliset ehdot sen varmistamiseksi, että 1 kohtaa sovelletaan mainitun sopimuksen 5 artiklan mukaisesti.		
17 artikla		*12 artikla*
1. Edellä 1 kohdassa luetelluille tuotteille Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen yhteydessä tehdyissä sopimuksissa määrätyt tariffikiintiöt otetaan käyttöön ja niitä hallinnoidaan 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laadittujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.		(mukautettu)
2. Kiintiöitä voidaan hallinnoida soveltaen yhtä seuraavista menetelmistä tai niiden yhdistelmää:		
a) hakemusten saapumisjärjestykseen perustuva menetelmä ("ensin tullutta palvellaan ensin" -periaate),		

b) menetelmä, jossa kiintiöt jaetaan suhteessa haettuihin määriin hakemusten jättöhetkellä ("samanaikainen tutkimus"-menetelmä),	3290/94 1 artikla
c) perinteisiin kaupan järjestelyihin perustuva menetelmä ("perinteiset/uudet toimijat"-menetelmä).	
Myös muita sopivia menetelmiä voidaan käyttää.	
Menetelmissä on vältettävä kaikenlaista toimijoihin kohdistuvaa syrjintää.	
3. Käytettävässä hallinnointimenetelmässä on tarvittaessa otettava huomioon yhteisön markkinoiden vaatima tarjonta ja tarve turvata markkinoiden tasapaino turvautuen mahdollisesti samalla menetelmiin, joita aiemmin käytettiin 1 kohdassa tarkoitettuja kiintiöitä vastaaviin kiintiöihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Uruguayn kierroksen monenvälisten neuvottelujen yhteydessä tehdyistä sopimuksista johtuvia oikeuksia.	(mukautettu)
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut yksityiskohtaiset säännöt, joissa säädetään vuoden ajalle sopivasti jaettavista tarvittaessa käyttöön otettavista vuosittaisista kiintiöistä sekä sovellettava hallinnointimenetelmä, sisältävät seuraavat säännökset:	
a) takuut tuotteen luonteesta, lähtöisyydestä ja alkuperästä ja jos on aiheellista, perinteisten kaupankäyntimallien säilyttämisestä;	
b) edellä a alakohdassa mainitut takuut todistavan asiakirjan hyväksyminen;	
ja	
c) tuontitodistusten myöntämisehdot ja voimassaoloaika.	
18 artikla	*13 artikla*
1. Siinä määrin kuin on tarpeen lampaan- ja vuohenlihan yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan kannalta, neuvosto voi komission ehdotuksesta ja perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa säädettyä äänestysmenettelyä noudattaen erityistapauksissa ehkäistä sisäisen jalostusmenetelmän käytön osittain tai kokonaan 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden osalta.	(mukautettu)
2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne syntyy erittäin kiireellisesti ja yhteisön markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä sisäisen tai ulkoisen jalostusmenetelmän käytön seurauksena voidaan poiketa siitä, mitä 1 kohdassa säädetään ja komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarvittavista toimenpiteistä. Kyseisistä toimenpiteistä, jotka eivät saa olla voimassa enempää kuin kuusi kuukautta ja joita sovelletaan välittömästi, ilmoitetaan neuvostolle ja jäsenvaltioille. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen viikon kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.	

3. Jokainen jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi sen tiedoksi antamista seuraavan viikon kuluessa. Neuvosto voi määräenemmistöllä vahvistaa, muuttaa tai kumota komission päätöksen. Jos neuvosto ei ole toiminut kolmen kuukauden kuluessa, komission päätös katsotaan kumotuksi.	3290/94 1 artikla
19 artikla	*14 artikla*
1. Yhdistetyn nimikkeistön yleiset tulkintasäännöt ja erityiset säännöt sen soveltamisesta koskevat tässä asetuksessa käsiteltävien tuotteiden luokitusta; tämän asetuksen soveltamisesta syntyvä tariffinimikkeistö sisällytetään yhteiseen tullitariffiin.	(mukautettu)
2. Jollei tässä asetuksessa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä toisin säädetä, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa ovat kiellettyjä seuraavat toimet:	
a) kaikkien tulleja vaikutukseltaan vastaavien maksujen kantaminen,	
b) kaikkien määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.	
20 artikla	*15 artikla*
1. Jos tuonnin tai viennin seurauksena yhden tai useamman 1 artiklassa tarkoitetun tuotteen markkinat yhteisössä häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä vakavasti siten, että perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa voidaan soveltaa aiheellisia toimenpiteitä, kunnes häiriö tai häiriön uhka on väistynyt.	(mukautettu)
Neuvosto antaa yleiset säännöt tämän kohdan soveltamisesta komission ehdotuksesta ja perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa säädettyä äänestysmenettelyä noudattaen ja määrittää tapaukset ja rajat, joissa jäsenvaltiot voivat toteuttaa suojatoimenpiteitä.	
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarvittavista toimenpiteistä, jotka annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja joita sovelletaan välittömästi. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen kolmen työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.	
3. Jokainen jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi sen tiedoksi antamista seuraavien kolmen työpäivän kuluessa. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen.	
4. Tätä artiklaa sovelletaan ottaen huomioon perustamissopimuksen 228 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat velvoitteet.	

IV LUKU

Yleiset säännökset

3013/89
(mukautettu)

IV OSASTO

21 artikla

26 artikla

Eläintautien leviämisen torjuntatoimenpiteistä mahdollisesti aiheutuvien vapaan liikkuvuuden rajoitusten huomioon ottamiseksi voidaan toteuttaa 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen poikkeustoimenpiteitä niiden markkinoiden tukemiseksi, joihin rajoitukset vaikuttavat. Kyseisiä toimenpiteitä voidaan toteuttaa ainoastaan niin laajoina ja niin pitkäksi aikaa kuin on ehdottomasti tarpeen markkinoiden tukemiseksi.

22 artikla

27 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklaa sovelletaan tämän asetuksen 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

23 artikla

28 artikla

Jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen tämän asetuksen soveltamisen kannalta tarpeelliset tiedot.

Yksityiskohtaiset säännöt tällaisten tietojen toimittamisesta ja jakelusta annetaan 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

24 artikla

29 artikla

Perustetaan lampaiden ja vuohien hallintokomitea, jäljempänä 'komitea', joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

25 artikla

30 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa komitean käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

95/1/EY, Euratom, EHTY

Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos kyseiset toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä.

Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin yhden kuukauden kuluessa.

3013/89

26 artikla

31 artikla

Komitea voi käsitellä muita kysymyksiä, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

27 artikla

32 artikla

Tätä asetusta sovelletaan siten, että perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet otetaan samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla huomioon.

28 artikla

33 artikla

Neuvosto voi komission ehdotuksesta määräenemmistöllä muuttaa liitettä I.

29 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 3013/89.

Viittauksia mainittuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen ja ne luetaan liitteessä II olevassa A osassa olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

30 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä ...

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

LIITE I

3013/89

1	RANSKA:	Korsika.
2	KREIKKA:	koko alue.
3	ITALIA:	Lazio, Abruzzo, Molise, Campania, Apulia, Basilicata, Calabria, Sisilia ja Sardinia.
4	ESPANJA:	seuraavat autonomiset alueet: Andalusia, Aragonia, Baleaarit, Castilla-la Mancha, Castilla-León, Katalonia, Extremadura, Galicia (lukuun ottamatta Coruñan ja Lugon maakuntia), Madrid, Murcia, Rioja, Valencia ja Kanariansaaret
5	PORTUGALI:	koko alue Azoreita ja Madeiraa lukuun ottamatta.

1601/92 14 artikla (mukautettu)

LIITE II

A osa

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (ETY) N:o 3013/89	Tämä asetus
—	I luku
1 artikla	1 artikla
—	II luku
2 artikla	2 artikla
I osasto	—
3 artikla	3 artikla
4 artikla	4 artikla
5 artiklan 1-4 kohta	5 artiklan 1-4 kohta
5 artiklan 5 kohdan 1 alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	5 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
5 artiklan 5 kohdan 1 alakohdan toinen luetelmakohta	5 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
5 artiklan 5 kohdan 1 alakohdan toisen luetelmakohdan a kohta	5 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan ensimmäinen luetelmakohta
5 artiklan 5 kohdan 1 alakohdan toisen luetelmakohdan b kohta	5 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan toinen luetelmakohta
5 artiklan 5 kohdan 2 alakohta	5 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
5 artiklan 6-10 kohta	5 artiklan 6-10 kohta
5 a artiklan 1, 2 ja 3 kohta	6 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
5 a artiklan 4 kohdan a-d alakohta	6 artiklan 4 kohdan johdantokappale ja a-d alakohta
5 a artiklan 4 kohdan e alakohdan 1 alakohta	6 artiklan 4 kohdan e alakohta
5 a artiklan 4 kohdan e alakohdan 2 alakohta	—
5 a artiklan 4 kohdan f alakohta	6 artiklan 4 kohdan f alakohta
5 a artiklan 5 kohta	6 artiklan 5 kohta
5 a artiklan 6 kohta	6 artiklan 6 kohta
5 b artiklan 1 kohdan 1 alakohta	7 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
5 b artiklan 1 kohdan 2 alakohta	7 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
5 b artiklan 1 kohdan 3 alakohta	7 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
5 b artiklan 1 kohdan 4 alakohta	—
5 b artiklan 1 kohdan 5 alakohta	—
5 b artiklan 1 kohdan 6 alakohta, lauseen ensimmäinen osa	—
5 b artiklan 1 kohdan 6 alakohta, toisen pilkun jälkeen tuleva osa	7 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta
5 b artiklan 1 kohdan 7 alakohta	7 artiklan 1 kohdan viides alakohta
5 b artiklan 2 kohta	7 artiklan 2 kohta
5 b artiklan 3 kohta	7 artiklan 3 kohta
5 b artiklan 4 kohdan 1 alakohta	7 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
5 b artiklan 4 kohdan 2 alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	7 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
5 b artiklan 4 kohdan 2 alakohdan toinen luetelmakohta	—

Asetus (ETY) N:o 3013/89	Tämä asetus
5 b artiklan 5 kohta	—
5 c artikla	8 artikla
5 d artikla	9 artikla
5 e artikla	10 artikla
6, 7 ja 8 artikla	11, 12 ja 13 artikla
II osasto	III luku
9, 10 ja 11 artikla	14, 15 ja 16 artikla
12 artiklan 1 kohta	17 artiklan 1 kohta
12 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	17 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
12 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan toinen luetelmakohta	17 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
12 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan kolmas luetelmakohta	17 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta
12 artiklan 2 kohdan 2 alakohta	17 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
12 artiklan 2 kohdan 3 alakohta	17 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta
12 artiklan 3 kohta	17 artiklan 3 kohta
12 artiklan 4 kohta	17 artiklan 4 kohta
13 artikla	18 artikla
14 artiklan 1 kohta	19 artiklan 1 kohta
14 artiklan 2 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	19 artiklan 2 kohdan a alakohta
14 artiklan 2 kohdan toinen luetelmakohta	19 artiklan 2 kohdan b alakohta
15 artikla	20 artikla
III osasto	—
21-25 artikla	—
IV osasto	IV luku
26 artikla	21 artikla
27 artikla	22 artikla
28 artikla	23 artikla
29 artiklan 1 kohta	24 artikla
29 artiklan 2 kohta	—
30 artikla	25 artikla
31 artikla	26 artikla
32 artikla	27 artikla
33 artikla	28 artikla
—	29 artikla
—	30 artikla
Liite I	Liite I
—	Liite II

[redacted]

B osa

Asetukset, joilla on muutettu asetusta (ETY) N:o 3013/89

	Euroopan yhteisöjen virallinen lehti		
	N:o	sivu	päivämäärä
Neuvoston asetus (ETY) N:o 3577/90, annettu 4 päivänä joulukuuta 1990	L 353	23	17.12.1990
Neuvoston asetus (ETY) N:o 1741/91, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1991	L 163	41	26.6.1991
Neuvoston asetus (ETY) N:o 1601/92, annettu 15 päivänä kesäkuuta 1992	L 173	13	27.6.1992
Neuvoston asetus (ETY) N:o 2069/92, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1992	L 215	59	30.7.1992
Komission asetus (ETY) N:o 3890/92, annettu 28 päivänä joulukuuta 1992	L 391	51	31.12.1992
Neuvoston asetus (ETY) N:o 363/93, annettu 10 päivänä helmikuuta 1993	L 42	1	19.2.1993
Neuvoston asetus (EY) N:o 233/94, annettu 24 päivänä tammikuuta 1994	L 30	9	3.2.1994
Komission asetus (EY) N:o 1096/94, annettu 11 päivänä toukokuuta 1994	L 121	9	12.5.1994
Neuvoston asetus (EY) N:o 1886/94, annettu 27 päivänä heinäkuuta 1994	L 197	30	30.7.1994
Neuvoston asetus (EY) N:o 3290/94, annettu 22 päivänä joulukuuta 1994	L 349	105	31.12.1994
Neuvoston asetus (EY) N:o 1265/95, annettu 29 päivänä toukokuuta 1995	L 123	1	3.6.1995
Neuvoston asetus (EY) N:o 1589/96, annettu 30 päivänä heinäkuuta 1996	L 206	25	16.8.1996

ISSN 1024-4492

KOM(98) 88 lopullinen

ASIAKIRJAT

FI 03 10 01

Luettelonumero : CB-CO-98-093-FI-C

ISBN 92-78-31179-0

Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto

L-2985 Luxemburg